

DEBRECENI POSTÁS SE 1923/1924 - 2005 (3)

Postás Dolgozó, 1993.02.01.

Postás Dolgozó, 1993.03.01.

SPORT

Emlékeztető a debreceni sportegyesületről

Tóth Andor 14 éves iskolai tanulóként került a debreceni Postás Sport Egyesületbe. Most 76 éves, s évtizedek óta az egyesület ügyvezető elnöke. Az alábbiakban ennek a kitűnő és lelkes sportembernek a visszaemlékezéseit közöljük.

Az egyesület alapítási éve 1924. Az egyesület színe: zöld-fehér. 1932-ig, mint sportcsoporthoz tartozott, majd 1933-ban önálló sportegyesület lett. Ekkor 5 működő szakosztálya van: labdarúgó, cselekvő, úszó, torna és tenisz. A labdarúgó a Keleti Kerület III. osztályában szerepel. Az egyesület vezetőségét diszelnök fogja össze; ezek tagjai igazgatók, igazgatóhelyettesek, postatitkárok. 1 fő postatitkár: dr. Róza István.

Az egyesület aktív sportolói csak postai dolgozók lehetnek, akik tagdíjat fizettek. A későbbi években már a szakosztályokban található „polgári” személy

lyé. Ekkor a létszám már elérte a 150-200-at.

Az egyesület gazdasági alapja először is a tagdíjakból, majd a sport és kulturális alapból, a rendezvények bevételeiből tevődött össze. A szakosztályok tagjai az akkori városi bajnokságokban szerepeltek. A labdarúgókat — az akkor még meglévő — amatőr II. osztályú bajnokságba neveztük be.

Ez a csapat volt az első Debrecenben, mely a szovjet parancsnok kérésére játszott labdarúgó-mérkőzést a Debrecenben lévő szovjet légierő csapatával, kint a reptéren, zárt környezetben. Ez 2 esetben így történt.

Harangó István hozzászólása a 60 éves évfordulón

dekelt testnevelő, vagy tanár más egyesületnek nem adhatta ki tanulókat az ő tudta nélkül, csak azt, akire az SE nem tartott igényt. Ezáltal komoly tornateremhez jutottunk. Sőt ezen keresztül megkaptuk — első bérleményként — a Debreceni Egyetemi Atlétikai Club — DEAC — sportpályát is, természetesen a megállapított havi bérletért.

Lassan-lassan kialakult a Postás SE. Ezt az is segítette, hogy a DEAC vezetői a Ref. Gimnázium volt végzősei voltak. A gimnázium „előiskolája” volt az egyetemnek.

Az SE ezt a lehetőséget a lehető legjobban használta fel. Postás dolgozó — diák találkozókat rendezett a tornacsarnokban. De rendeztünk vezetői — tanári találkozókat is. A lehető legjobb volt a kapcsolat a két intézet között.

Természetesen az egyesületnek komoly anyagi alappal kellett ehhez hozzájárulnia, amit nem tehetett volna meg, ha nem lett volna akkor egy megértő és emberszerető igazgatója, mint *Király Zsuzsanna*. Maximálisan támogatta az egyesületet. A gimnázium szertárát feltöltöttük megfelelő sporteszközökkel, sportfelszerelésekkel. Ezt mind-mind ő engedélyezte és finanszírozta! Óriási öröm volt számára a sport, és sportolók sikerei.

Az 1947-es év örömet betétele az, hogy a régi Debreceni Torna Egyesület feloszlott. Vezetői és volt vezetői nem voltak a kor szellemének megfelelőek. A Postás SE-nél jelentek meg, hogy vegyük át őket. Budapesttel és a mi vezetőnkkel tárgyalva átvettük a kiváló sportolók ből álló egyesület tagjait. Hiszen megvolt az állandó edzési lehetőséghez a felszerelt tornaterem.

Ez a szakosztály meg is hálalta egyesületünk befogadó lépését. Az 1948. évi londoni olimpián a csapat tagja volt: *Tóth Lajos*, aki a 10., *Mogyorósi Kelen János* a 27., *Mogyorósi Győző* pedig a 38. helyen végzett az összetett egyéni számokban. Összetett csapatunk jól szerepelt, a III. helyen végzett.

A női összetett csapatversenyben is III. lett a magyar csapat, melynek *Sándorné Nagy Margit* is a tagja volt.

„Munkára, harcra kész”

Igen sokan voltak (250-300 fő) az alapfokú bajnokságokon résztvevő postás dolgozók is. Az alapfokú torna pl. nagy tömeget mozgató meg. Ma már nevelésnek tartjuk az MHK-t, de volt ennek komoly alapja is, annak ellenére, hogy az úgynevezett „versenyben” igen sokan visszaéltek ezzel!

Az anyagi bázis mellett kialakult a Debreceni PSE határára az SE-k. Így a következők: *Szolnok Postás SE, Nyíregyháza Postás SE, Kisvárdai Postás SE, Karcag Postás SE, Kisújszállás Postás SE, Vásárosnamény Sportcsoporthoz, Mészároska Sportcsoporthoz, Bujfalu Sportcsoporthoz, Mezőtúr Sportcsoporthoz.*

A sikerek csúcán

Megalakult a Területi SE vezetősége — vezetésem alatt —, és így központilag irányítottuk a fent jelzett egyesületek és csoportok munkáját. Igen nagy volt a nyüzsgés és mozgás. Jól esett egy-egy területi verseny döntőjét látni, s ott találkozni a postás dolgozókkal és családjaikkal. Ünneplő volt egy-egy évben ez a találkozó.

A Debreceni SE 1953. év első negyedévéig volt a csúcson. Voltak már olimpiájaink, magyar bajnokok, válogatottak. Így — a fentiekben kívül — a következők: *Balczó András* itt kezdett a Rf. Gimnáziumban sportolni, *Papp Lajos* — szintén a gimnáziumból — később cselekvő olimpiaként lett. *Komáromi Tibor*, *Grosics* tartalék kapusa, már Londonban ott volt. A Postás SE-től igazolták át a Budapesti Dózsbába.

A *Vékony-testvérek*, az ifjúsági válogatott tagjai voltak. Válogatott tornászaink voltak többek között: *Vermes László, Vermes Lászlóné, Kocsis Károly, Dibáczy Béla és felesége, Czibere Endre és felesége, dr. Szabó Gábor, Szabó György.* Edzőjük a hírneves *Aradi Gyula* volt. Sakkozóinkról: *Filep Tibor* nagymester lett, a barátja *Daróczi Zoltán* a KLTE rektora lett.

(Folytatjuk.)

POSTAI ÉS HÍRKÖZLÉSI DOLGOZÓK LAPJA A Postai és Hírközlési Dolgozók Szakszervezeti Szövetségének lapja
Szerkesztőség: Budapest XIV., Cházár András u. 13. 1146 Postacím: Budapest, Postafiók 14. 1406 MNB 218-98330-4116
Felolós szerkesztő: VEEGH ADÁM Tervező szerkesztő: MEZŐFI LÁSZLÓ Telefon: 142-8777
Kiadja a Postai és Hírközlési Dolgozók Szakszervezeti Szövetsége Budapest XIV., Cházár András u. 13. 1146 Levelezési cím: Budapest, Postafiók 14. 1406 Felolós kiadó: LÁZÁR ANDRÁS mb. elnök Előfizetési díj egy évre: 36 Ft 93-0772. Szikra Lapnyomda, Budapest Felolós vezető: DR. CSÖNDES ZOLTÁN vezérigazgató ISSN 0866-1766
1 2 4 8 16 * * *

SPORT

Emlékeztető a debreceni sportegyesületről

II. rész

Kényszerházasság 1953 őszén

Az akkori „rendnek” megfelelően a sportegyesületeket is elérte a politika. A kíváncsoknak meg nem felelő egyesületeket megszüntették. A megmaradtakat pedig „összeházasították”. Ez történt a vasutasokkal, a postásokkal, s a közlekedési tárcához tartozó valamennyi sportegyesülettel. Ezekből született meg az úgynevezett „TÖREKVÉS SE”. Színe pedig a fekete-piros volt.

Ennek az összevonásnak csak a vasutasok örültek. Hiszen országos viszonylatban mi sokkal jobban álltunk élversenyzőkben. A londoni és a helsinki olimpiai tornaszívogatott 90 százaléka a budapesti és a debreceni SE-től volt.

A Törékvés SE felső- és középszintű vezetőinek megválasztása — az előzetes megpauzálás után — Budapesten a küldött tagok alapján rendben megtörtént. Tehát megszűnt az új újszerűt, amit senki nem kívánt. De ez volt, és ezt tudomásul kellett venni!

Sajnos, ezt viszont nem így vették tudomásul elsportolók, és azzal reagáltak — különösen a budapesti SE-knél, hogy leálltak, vagy visszavonultak. Így nálunk is megkezdődött egy ilyen folyamat. Talán ezt a lassította, hogy én lettem a Törékvés SE területi vezetője, mint főtájtár. Új vezetési szisztémát kellett kidolgoznom. Szerencsére nem voltam „ellenszenves” sem az Előre SE-nél, sem pedig a DVSC-nél. De valamennyi Debrecenben lévő sportegyesülettel — még mint a PSE vezetője — is igen jó kapcsolat volt. A területirol meg nem is beszélve.

Ezt a munkát — a korábbi-val ellentétben — már főfoglalkozásomban végeztem, úgy, hogy a postaiigazgatóságtól fizetés nélkül szabadságra mentem. Ezt maga a miniszter, dr. Csanádi György intézte el.

Az új SE középszinten is megkezdte munkáját. Szinte mindenki beállt a sorba. Problémám nem volt. Talán egy kicsit a volt Postás SE-nek a területen lévő egyesületeiben volt egy kis visszahúzóerő, mivel félték attól, hogy gazdasági vonalon törősen áll majd be. De erre én nagyon vigyáztam! Annyi előnyünk volt, hogy a sportversenyekre a vasúton ingyen utazhattunk.

A forradalom időszakában

A forradalom után — 1957 első felében — megpróbáltam összehívni a terület sportvezetőit, de akkor még, mint Törékvés vezetőket. Csak a Postás SE vezetői jelentek meg, akik kijelentették, hogy tovább csak mint Postás SE vezetőit ismernek el. A dolgom nem volt nehéz, mert egyre-másra érkeztek a levelek a volt társegyesületektől, hogy visszaállítják régi egyesületüket a régi megnevezéssel. Így a területünkön — szinte 48 órán belül — megszűnt a Törékvés SE megnevezés. Magam részéről igen

örültem ennek, még ha kissé nehéz is volt az úgynevezett „vagyon”-elkülönítés.

Megszűnt — máról holnapra — az anyagi támogatás. Sem a szakszervezettől, sem pedig az igazgatóságtól nem kaptunk pénzt. Vezetőséget hívtam össze, a szakosztályvezetőkkel kibővítve, és tájékoztattam őket a jelenlegi helyzetéről, mely — különösen anyagi szempontból — kilátástalan volt.

Minden olyan szakosztályunkat meg kellett szüntetni, amelyekben nem voltak postás dolgozók. Így — többek között — tornászszakosztályunkat is. Lelkileg sokáig nem tudtam kiheverni ezt az úgynevezett „császármetszést”. No, de tudomásul kellett vennem, hiszen más bajai voltak az országunknak!

Megtörtént a magyar sport átszervezése. Csak azok az egyesületek maradtak meg, melyek önmagukat fenn tudták tartani. Ezt kívánta meg az ország helyzete is. „Agonizált” nálunk a kerékpáros-, a labdarúgó-, az asztalitenisz-, a teke- és a sakkszakosztály. Az igazgatóság vezetőjétől kaptunk minimális támogatást, és ehhez jöttek a tagdíjak, valamint későbbben a szakszervezettől kapott összegek. Lassan-lassan ezek is megszűntek.

Jubileumi év

1974-ben 50 éves a Debreceni Postás SE. Igen baráti és igen lehangolt állapotban tartottuk meg ezt az ünnepséget. Bár igyekeztünk a lehetőség képest ünnepélyessé tenni, de a lelkek mélyén ott volt a sok régi szép emlék, a sok-sok siker, és az a tudat, hogy csak *volt!* Az egyesület régi vezetői, edzők, szakosztályvezetők, intézők, szertárosok még egyszer összejöttek, megölelték egymást, s azután csendben — könnyezve — elváltak, ment mindenki a maga útján tovább.

Az SE felszámolási időszak után volt. (Sajnos a területi szakszervezeti titkár a megmaradt részt is fel akarta számolni, azaz a Postás SE-t is! Fogalma sem volt arról, hogy a meglévő egyesületi vezetők milyen munkát végeztek az azt megelőző időszakban, és milyen jó híre és neve volt az egyesületnek.)

Agonizáltunk, de nem szűntünk meg. A régi vezetők közül még megmaradt kollégák, velem együtt összefogva, anyagi támogatást szerezve, három szakosztályt működtettünk. Majd rátértünk a tömegsportrendezvények megtartására.

Először a volt területi kis egyesületeknél jártam kint a helyszínen, és magyaráztam meg elképzeléseimet, majd itt, Debrecenben hoztam össze azokat a lelkes volt munkatársaimat, akik a „jó” időkben is mellettem álltak. Jól léptem! A területen megrendezték a postahivatalkodókat a maguk háziversenyére, és a győztesek Debrecenbe jöttek a területi döntőkre. Majd a szakszervezetek unszolására Budapesten megrendezték az országos döntőket. Ezen azok vehettek részt, akik a területi döntőkön első helyezést értek el.

Tehát megindult a mozgás. Egy-egy ilyen tömegversenyen 400-500 postás dolgozó vett részt, és ebből 140-180 került be a területi döntőbe. Bizonyítottuk a „titkárnak”, aki fel akarta számolni az egyesületünket, hogy igenis élünk és dolgozunk!

1984-ben — már 60 éves a Postás SE! Ezt a napot már sokkal másképpen ünnepeltük meg, mint a korábbi évfordulóit. Itt már a szakmai és a szakszervezeti vezetés igen komoly anyagi támogatást adott a jubileumra. Diszvendégek, díszbél, majd délután sportünneplés a DEAC-pályán. Kitüntetések, jutalmak és emléktárgyak. Párt- és szakszervezeti funkcionáriusok. Sajtó képviselők.

Az óriási szervezési munkához hozzáálltunk. Megkerestük mindazon volt sportolóinkat, vezetőket, akikkel együtt dolgoztunk. Sajnos, sokan már nem lehettek jelen, mivel meghaltak. De róluk is méltóképpen emlékeztünk meg.

Örömmel láttuk a sok-sok fiatalból komoly emberré nevelkedett orvost, OTP-igazgató-helyetteset, rendőrségi főbeosztású barátunkat, újságírókat stb., akik a Postás SE-ben nevelkedtek és a Kossuth Gimnáziumban végeztek.

De hasonló örömmel üdvözlöttuk mindazon volt kossuthosokat, akik az érettségi után a postán találtak meg a jövőjüket. Komoly beosztásig nőtték ki magukat. Osztályvezetők, központvezetők stb. lettek.

A mai helyzet

Jelenleg a posta átszervezése folytán, megváltoztattuk az egyesület megnevezését. 1991. év január 1-jétől a következő a pontos megnevezés: POSTAI ÉS TÁVKÖZLÉSI SPORT EGYESÜLET, DEBRECEN 1924.

Tettük ezt azért, hogy a Magyar Távközlési Vállalat is érezze magáénak ezt az egyesületet, és támogassa anyagiilag. Sajnos elképzelésünk csak részben vált be. A Távközlési Vállalat Rt. nem tudja támogatni egyesületünket. A legutóbbi fejlemény az volt, hogy kérelem fordult a vállalat igazgatójához, aki segítséget adott, és így az alapítvány kuratóriuma egyszeri segélyként 50 000 Ft-ot utalt át az egyszámú lánkra. A távközlési vállalat itteni igazgatója írásban közölte velem,

hogy 1993-ban forduljak közvetlenül az alapítvány kuratóriumához a támogatás ügyében. Az igazsághoz tartozik az is, hogy ezt az alapítványt — én úgy érzem — csak a Budapesti Postás SE részére hozták létre.

Jelenleg van egy labdarúgó-szakosztályunk 3 kispályás csapattal. Van egy sakkszakosztályunk és egy tekeszakosztály. Minden egyes tagja postai, illetve távközlési dolgozó. Az úgynevezett szabadidősport keretében minden évben megrendezzük a területi sporttalálkozót. A legnagyobb tömeget a *Gali Károly atlétikai emléktárgy mozgatja* meg. A nyári időszakban 120-140 postás dolgozó jelenik meg ezen. Megrendezzük a kispályások találkozóját 8-10 csapat részvételével. A sakkversenyeket ugyancsak: tavasszal és ősszel. Tehát azért ha kicsiben is, van sportmunka és van eredmény is a szabadidős sportrendezvényeinket illetően.

A Debreceni Postaigazgatóság a kulturális és sportalapról mind a mai napig anyagilag támogatja az egyesületet. Sőt, a vezetők is járják a rendezvényeinkre. De támogatja a szakszervezet is. Sajnos a távközléstől ugyanezt nem kapjuk meg!

Az egyesületet 7 vezetőségi tag irányítja. A lényeges munkát magam intézem és végzem. De folytatom, amíg élek, hiszen ezt az egyesületet 1945-ben — többdeggammal — én állítottam újra lábra, mely aztán Kelet-Magyarország igazi meghatározó egyesülete volt 1953-ig, a fúzióig.

Tóth Andor

POSTAI ÉS HÍRKÖZLÉSI DOLGOZÓK LAPJA A Postai és Hírközlési Dolgozók Szakszervezeti Szövetségének lapja
Szerkesztőség: Budapest XIV., Cházár András u. 13. 1146 Postacím: Budapest, Postafiók 14. 1406 MNB 218-98330-4116
Felolós szerkesztő: VEEGH ADÁM Tervező szerkesztő: MEZŐFI LÁSZLÓ Telefon: 142-8777
Kiadja a Postai és Hírközlési Dolgozók Szakszervezeti Szövetsége Budapest XIV., Cházár András u. 13. 1146 Levelezési cím: Budapest, Postafiók 14. 1406 Felolós kiadó: LÁZÁR ANDRÁS mb. elnök Előfizetési díj egy évre: 36 Ft 93-0772. Szikra Lapnyomda, Budapest Felolós vezető: DR. CSÖNDES ZOLTÁN vezérigazgató ISSN 0866-1766
1 2 4 8 16 * * *